

La finestra oberta

SANDRA
CANO

Treballadors del món de l'educació en precari

En una terrassa, dinat amb una amiga, vam escoltar la conversa d'un grup de noies que parlaven de com, amb angoixa, començaven les vacances obligades i no remunerades. Eren professores que estan contractades de manera no fixa i que fa temps que volten d'una escola a l'altra. Tot i tenir la seva carrera, no tenen una plaça fixa, i quan arriben les tan desitjades vacances d'estiu les envien a casa fins al curs vinent, sense sou. Fan la mateixa feina que altres companys d'educació, però els seus drets laborals no són els mateixos: «només» són eventuais.

En el món de l'educació fa molts anys que passa, però quan ho escoltes directament de les persones afectades creieu-me que fa que et plantegis com podem deixar que coses com aquestes s'allarguin tant en el temps i que esdevinguin normals. Ha de fer vertigen viure així. Haver estudiat una carrera perquè hagis d'estar sempre pendent de quan podré optar a tenir una feina fixa. Viure de manera precària!

Fa molts anys que passa i no es vol solucionar. Al sector privat això seria impensable. Parlem de persones que han estudiat una carrera i que s'han format per formar al jovent. Aquests mestres eren joves i van marxar del país per estudiar i pre-

parar-se. Molts d'ells, avui dia es troben que en el seu país no els donen altra cosa que una plaça eventual. Els progressistes ho vam denunciar el 2019. Volíem que es trobés una solució per a aquests treballadors, volíem atorgar als docents que tinguin la nacionalitat andorrana la condició de funcionaris públics. Han passat els anys i estem igual: res ha canviat i la docència en pateix les conseqüències.

Són personal molt necessari per al jovent i formen una part molt important en la nostra societat. Acompanyen els joves en el seu dia a dia, els ajuden i els motiven perquè es preparin per a la vida. Durant tot el curs s'impliquen, hi conviuen diàriament i són part necessària en el seu creixement. Els aconsellen i guien, molts seran els seus referents el dia de demà i guardaran records d'aquell professor que els va dir o ensenyar. Tots tenim en el nostre record mestres que ens van ajudar, que van fer part de la nostra infantesa, i ens van guiar a prendre decisions crucials en la nostra vida.

Els docents són molt importants i la feina que fan és molt necessària. Els progressistes sempre hem defensat un model educatiu públic de qualitat, inclusiu, que faci efec-

tiu per a tots els infants, els joves i adults els drets a l'educació, a la participació i a la igualtat d'oportunitats. No és admissible deixar-los en una situació de precarietat. Alguns alumnes en parlen entre ells, i ho diuen obertament «no val la pena estudiar per ser professor, perquè si vols quedar-te a Andorra, és difícil que et contractin». Així ho senten així els estudiants i és molt greu aquest pensament que el ministeri d'Educació ha deixat instal·lar.

Els Progressistes defensem un model educatiu que presti especial atenció als que pateixen qualsevol mena de discriminació o viuen en situació de vulnerabilitat. I ara veiem que això també afecta els docents eventuais i a moltes persones que treballen en el món de l'educació. D'aquesta manera no es garantirà una educació pública de qualitat. Cal respectar i enfortir la llibertat docent del professorat, element clau perquè pugui adaptar la seva tasca pedagògica a les necessitats de l'alumnat. I això passa perquè estiguin tranquils, no pateixin l'angoixa pel seu sou, i puguin centrar-se en l'educació de qualitat que volen donar als seus alumnes. ≡

Membre de la CPN de Progressistes-SDP